

ที่ อว 0649.05 / 1908

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110

๙ กันยายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์นักเรียนในสังกัดเข้าร่วมกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ
ในโครงการผลิตภาพยนตร์สารคดี “มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาไทย”

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. รายละเอียดโครงการ
2. กำหนดการ
3. แบบตอบรับ

ด้วย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับงบประมาณสนับสนุน
จากกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ประจำปี 2564 ให้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการและผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อ
การศึกษา ภายใต้ชื่อโครงการ “มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาไทย” เพื่อส่งเสริมให้เด็กและ
เยาวชนเกิดความภาคภูมิใจในศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว ต้องการมุ่งเน้นให้กลุ่มเด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่
การลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาข้อมูลสู่การเขียนบท ร่วมลงมือผลิตสื่อและเผยแพร่สื่อตลอดจน
แลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรม ในการนี้ คณะผู้จัดโครงการ จึงมีความประสงค์ขอเข้าพื้นที่เพื่อประชาสัมพันธ์
กิจกรรมให้นักเรียนในความดูแลของหน่วยงานท่าน จำนวน 20 คน เพื่อให้ทราบถึงกิจกรรมที่จะถูกจัดขึ้นในช่วง
เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2565

ทั้งนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุยง อนุมานราชชน รับมอบหมายในการเป็นผู้ประสานงานดังกล่าว
หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่โทรศัพท์หมายเลข 081-621-1895

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภากร ดลกิจ)
คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

รายละเอียดโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สารคดี “มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาไทย”

“เราสูญเสียวัฒนธรรมก็เท่ากับเราสูญเสียชาติ”

พระดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ในพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2504 สะท้อนให้เห็นว่า การรักษา มรดกทางวัฒนธรรมคือการรักษาชาติ ถ้าเราสูญเสียวัฒนธรรมก็เท่ากับเราสูญเสียชาตินั่นเอง และเมื่อพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ย้าว่า “วัฒนธรรมไทย ” คือ เอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย เป็นรากฐานการสร้างสรรค์ความ สามัคคี และความมั่นคงของชาติ เป็นสิ่งที่แสดงถึงศักดิ์ศรี เกียรติยศและความภาคภูมิใจร่วมกันของคนไทย ฉะนั้นจำเป็นจะต้องส่งเสริมให้วัฒนธรรมไทยมีความเจริญก้าวหน้า เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความมั่นคง ทางสังคม และคุณภาพชีวิตคนไทย การรักษาและป้องกันวัฒนธรรม คือ การรักษาจิตวิญญาณของความเป็น ชาติ (นิคม มูลิกะคามะ และกฤษณา พันธุ์วานิช, 2559)

วัฒนธรรม คือ มรดกแห่งสังคมที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น และได้รับการถ่ายทอดจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลผลิตที่แสดงถึงความเจริญของงานทั้งด้านวัตถุและด้านที่ไม่ใช่วัตถุ ตลอดจนเป็นเครื่องแสดง เอกลักษณ์ของท้องถิ่นและชนในชาติ

สังคมไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่ก่อปรด้วยวัฒนธรรมของชนพื้นถิ่นที่สะท้อนผ่านความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรม ภาษา ดนตรี เครื่องมือ เครื่องใช้และลักษณะอาชีพ เรียกว่า “วัฒนธรรมท้องถิ่น” อันเป็น วิถีชีวิตของคนในแต่ละชุมชน ซึ่งเป็นเครื่องมือหล่อหลอมความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจและการอยู่ร่วมกัน ในชุมชน

วัฒนธรรมท้องถิ่น จึงเป็นมรดกที่สืบทอดกันมา ทุกคนในท้องถิ่นจึงควรภาคภูมิใจ หวงแหนและรักษา ในฐานะเจ้าของวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์การเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ การถาโถมและ แพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างชาติในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสาเหตุที่นำไปสู่การเริ่มสูญหายของวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังที่ วีระ โรจน์พจนรัตน์ (2559) กล่าวว่า “ขณะนี้หลายประเทศทั่วโลก กำลังประสบปัญหาคนรุ่นใหม่ไม่ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ส่งผลกระทบให้มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญหายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมให้คน รุ่นใหม่ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการเป็นผู้สืบสานและรักษารากเหง้าทาง วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองให้คงอยู่ ย่อมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางวัฒนธรรมของชาติ มีดอร์ญญิกถือได้ว่าเป็นอาวุธโบราณมีจุดเด่นที่ความแข็งแกร่ง คม สามารถฟันเหล็กให้ขาดได้ภายในดาบเดียว และมีอายุการใช้งานยาวนาน ด้วยภูมิปัญญาที่คิดค้นสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นด้วยการตีเหล็กขึ้นรูปด้วยมือ อีกหนึ่ง เอกลักษณ์พิเศษของมีดอร์ญญิกคือการตกแต่งสลักลวดลายที่สวยงามลงบนตัวมีด มีดอร์ญญิกเดิมเป็นภูมิปัญญา ของชาวเวียงจันทน์ที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในสมัยรัชกาลที่ 2 การจะมีมีดอร์ญญิกมีกระบวนการผลิตที่มี ความสลับซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้และภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น ภูมิปัญญาดังกล่าวจะมีเฉพาะ

กลุ่มช่างทำมิดที่บ้านท่าช้างอรัญญิก จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น ปัจจุบันครุเตาหรือช่างทำมิดอรัญญิก
รูปแบบดั้งเดิมกลับมีจำนวนที่ค่อยๆ ลดลง กลุ่มคนรุ่นใหม่หันไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้และค่าตอบแทน
มากกว่า หากปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาอันเป็นมรดกล้ำค่านี้ ในอนาคตมิดอรัญญิกอาจ
หลงเหลือไว้เป็นเพียงมรดกทางวัฒนธรรมในตำนานที่ชนรุ่นหลังไม่มีโอกาสศึกษาเรียนรู้

สำหรับหมู่บ้านท่ากลอง ตำบลเอกราช จังหวัดอ่างทองที่ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาหลัง
ตลาดป่าโมก เป็นชุมชนผลิตกลองที่มีชื่อเสียงและดีที่สุดในประเทศไทย ได้รับการคัดเลือกเป็น 1 ใน 10 เมือง
ต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของกระทรวงพาณิชย์ ในปี 2554 ได้เริ่มผลิตกลองเพื่อเป็นอาชีพเสริมภายหลัง
ฤดูเก็บเกี่ยวมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2470 โดยได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นสืบทอดกันมาสู่ลูกหลาน มีความ
เชี่ยวชาญในการทำกลองชนิดต่างๆ ทั้งกลองไทยและกลองนานาชาติ อย่างไรก็ตาม หมู่บ้านท่ากลอง ตำบลเอกราช
จังหวัดอ่างทองคือพื้นที่ชนบทแห่งหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจแบบทุนนิยม
ที่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและระบบทางวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะฝีมือและภูมิปัญญา
ท้องถิ่นของหมู่บ้านท่ากลองที่ได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้วิถีชีวิตและขนบธรรมเนียม
ประเพณีวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นบางอย่างกำลังจะสูญหายไปอย่างน่าเสียดาย โดยขาดการเหลียวแลจาก
เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

การทำขวัญนาค เป็นความเชื่อของคนไทย ที่นิยมให้ผู้เตรียมตัวเข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์ในพุทธศาสนา
ได้รับการอบรมสั่งสอนให้รู้จักพระคุณของบิดามารดาที่ได้อบรมเลี้ยงดูจนเติบโต สามารถบวชเป็นพระภิกษุ
เป็นการสอนให้นาคเตรียมตัวเข้าสู่เพศบรรพชิต การทำขวัญนาคนั้น จะมีหม่อมทำขวัญเป็นผู้ประกอบพิธีแต่เดิม
มีเฉพาะการร้องด้วยท่วงทำนองการแหล่เพียงอย่างเดียว การประพันธ์ประเภทร่ายยาว ซึ่งถือได้ว่าเป็นภาษา
ศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากการบูชาพระรัตนตรัย สักเคมคธ คำว่า “สักเค” แปลว่า โนม เคารพคุณ ปฏิสนธิ ขานนาม
นาค สำมุดบายศรีสอนนาค เคารพผ้าไตร เชิญขวัญ เวียนเทียน เป็นต้น ในปัจจุบันการทำขวัญนาคมีการ
ประยุกต์โดยมีการนำดนตรีเข้ามาประกอบ เช่น วงปี่พาทย์ แตรวง วงดนตรีสากล โดยใช้เพลงในท่วงทำนอง
แหล่ เพลงไทยเดิม และเพลงที่ใช้ทำนองเพลงลูกทุ่ง ส่วนบทร้องเพลงทำขวัญนาค จะเป็นภาษาแหล่เป็นสำคัญ
ต่อมาได้มีการปรับปรุงโดยใช้บทร้องเป็นกลอนหก หรือกลอนแปด ซึ่งหม่อมขวัญสามารถดัดเป็นกลอนสดได้อีก
ด้วย ในปัจจุบัน การทำขวัญนาคลดลง เป็นเพราะคนส่วนมากมองไม่เห็นความสำคัญของการทำขวัญนาค ถือ
เป็นการสิ้นเปลืองเวลา นอกจากการทำขวัญนาคจะเป็นกลยุทธ์สำคัญของคนรุ่นเก่าในการอบรมสั่งสอนผู้ที่
เข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์แล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ ได้แก่ ศิลปะการทำบายศรี ศิลปะการจัด
ดอกไม้ ศิลปะการตัดกระดาดขิดบริเวณพิธี ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ไทยอีกด้วย ดังนั้น หากพิธีการทำขวัญนาคสูญ
หายสูญหายไปงานศิลปะการทำบายศรี การจัดดอกไม้ การตัดกระดาดอาจสูญหายตามไปด้วย การจัดทำสื่อ
เพื่อเป็นฐานข้อมูลทางด้านมรดกทางวัฒนธรรมเรื่องการทำขวัญนาค จึงเป็นแหล่งเรียนรู้สำคัญของอนุชนรุ่น
หลังได้ศึกษาและตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป

ภาพยนตร์สารคดี (Documentary Film) เป็นสื่อที่นอกจากจะสะท้อนภาพบริบทของวิถีชีวิตและ
เหตุการณ์ที่เป็นจริงทางสังคมในแต่ละช่วงเวลาอย่างสร้างสรรค์แล้ว ภาพยนตร์สารคดียังเป็นสื่อที่มีบทบาท
สำคัญในการทำหน้าที่สื่อสาร ข้อความ แนวคิดหรือคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีไปยังกลุ่มเป้าหมายได้โดยอาศัย
ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่องผ่านองค์ประกอบทางด้านภาพและเสียง ด้วยการเน้นย้ำเนื้อหาและรูปแบบ
การดำเนินเรื่องราวในภาพยนตร์ ที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกที่เข้าถึงจิตใจในระดับลึกและก่อให้เกิดความ
ประทับใจในค่านิยมแก่บุคคลและชุมชน โดยเฉพาะการเสริมสร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีในเด็กและเยาวชน

จากงานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่กิ่งเมือง
กิ่งชนบท: กรณีศึกษาบ้านด้ามพริ้ว ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยชุดิมา จันทรมณี
(2555) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ที่เกิดขึ้นจากนโยบายการพัฒนาให้กลายเป็นเมือง
ของภาครัฐในบ้านด้ามพริ้ว ศึกษาสถานการณ์ปัญหาเด็ก เยาวชนและครอบครัวภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง
ให้กลายเป็นเมืองและหาแนวทางการเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า

แนวทางที่เหมาะสมในการเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนในพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท คือ 1) การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อสร้างการเรียนรู้ 2) การใช้กระบวนการค่ายสร้างสรรค์ 3) การสนับสนุนการเรียนรู้ตามศักยภาพของบุคคล 4) การใช้วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างการเรียนรู้ 5) การใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อสร้างการเรียนรู้ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ โครงการผลิตภาพยนตร์สารคดีมรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญา จึงเห็นความสำคัญในการใช้ “สื่อภาพยนตร์สารคดี” เป็นเครื่องมือในการรื้อฟื้น สืบสานและรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่นและชุมชนที่กำลังเลือนหายไป โดยอาศัยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมระหว่างนักวิชาการด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักวิชาชีพด้านการผลิตสื่อภาพยนตร์สารคดี หน่วยงานท้องถิ่น กลุ่มเด็กและเยาวชนในชุมชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่มีบทบาทในฐานะ “เจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม” ที่ควรเห็นความสำคัญในการสืบสานและรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชนของตนเองมิให้สูญหายไป

ด้วยกระบวนการดำเนินโครงการฯ ที่มุ่งเน้นให้กลุ่มเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาข้อมูลสู่การเขียนบท ร่วมลงมือผลิตสื่อและเผยแพร่สื่อตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรมร่วมกัน เพื่อเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ให้เด็กและเยาวชนเข้าใจ ตระหนักและเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าของตนเอง อันควรค่าแก่การรักษา มิให้สูญหายไปตามกาลเวลา

นอกจากนั้น การเผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยของท้องถิ่นไปให้ประชาชนไทยทั่วประเทศได้รับรู้กันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมของท้องถิ่นและนำไปสู่ความรักและหวงแหนในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของกลุ่มชนทุกหมู่เหล่าภายในชาติ

วัตถุประสงค์โครงการหรือกิจกรรม

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเกิดความภาคภูมิใจในศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเข้าร่วมโครงการผลิตสื่อภาพยนตร์สารคดี
2. เพื่อผลิตสื่อภาพยนตร์สารคดี มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาไทย จำนวน 3 เรื่อง
3. เพื่อสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบภาพยนตร์สารคดี

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 คน/โรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. สามารถสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ศาสตร์และศิลป์แห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. สามารถแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบภาพยนตร์สารคดี

กำหนดการโครงการ

1. กิจกรรม อบรมเชิงปฏิบัติการ รูปแบบออนไลน์ ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2565 จำนวน 3 วัน

(ร่าง)

กำหนดการจัดกิจกรรมการผลิตภาพยนตร์สารคดี
“มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลปะแห่งภูมิปัญญา”

กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการการผลิตภาพยนตร์สารคดีเบื้องต้น (รูปแบบออนไลน์)

วันที่ 1 (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2565)

เวลา	กิจกรรม
08.30 น. - 9.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 น. - 9.30 น.	พิธีเปิดโครงการแบบออนไลน์ - คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร. ธัญบุรี - กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
09.30 น. - 10.00 น.	องค์ประกอบภาพยนตร์สารคดี
10.00 น. - 12.00 น.	กระบวนการผลิตภาพยนตร์สารคดี
12.00 น. - 13.00 น.	พักทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 14.00 น.	การเขียนบทภาพยนตร์สารคดีเบื้องต้น
14.00 น. - 16.00 น.	ฝึกปฏิบัติการเขียนบทภาพยนตร์สารคดีเบื้องต้น
16.00 น. - 17.00 น.	วิทยากรสรุปการอบรมประจำวัน

วันที่ 2 (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2565)

เวลา	กิจกรรม
09.00 น. - 12.00 น.	ลงพื้นที่ชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับจัดบทภาพยนตร์สารคดี - Field Trip - VDO online / Streaming
12.00 น. - 13.00 น.	พักทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 15.00 น.	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นภายหลังลงพื้นที่ชุมชน
15.00 น. - 16.00 น.	สรุปการแลกเปลี่ยนรู้จากวิทยากร

วันที่ 3 (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2565)

เวลา	กิจกรรม
09.00 น. - 12.00 น.	พัฒนาบทภาพยนตร์สารคดี
12.00 น. - 13.00 น.	พักทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 15.00 น.	นำเสนอบทภาพยนตร์สารคดี เพื่อคัดเลือกบทภาพยนตร์สารคดี สำหรับนำไปผลิตจริง จำนวนพื้นที่ละ 1 เรื่อง
15.00 น. - 16.00 น.	วิทยากรสรุปโครงการ

*หมายเหตุ รายละเอียดของกิจกรรมอาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

(ร่าง)

กำหนดการจัดกิจกรรมการผลิตภาพยนตร์สารคดี
“มรดกของแผ่นดิน ศาสตร์และศิลปะแห่งภูมิปัญญา”

กิจกรรมเผยแพร่ผลงานภาพยนตร์สารคดี

ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2565

เวลา	กิจกรรม
08.30น. - 9.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 น. - 9.30 น.	พิธีเปิดโครงการ - คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร. ธัญบุรี - กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
09.30 น. - 12.00 น.	วิจารณ์ผลงานภาพยนตร์ โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ - นายภัทรพร สังข์พวงทอง (พี่ต๋อ) อดีตพิธีกรรายการ “กบนอกกะลา” ออนไลน์ / Video Log
12.00 น. - 13.00 น.	พักทานอาหารกลางวัน
13.00 น. - 16.00 น.	กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สารคดี
16.00 น. - 16.30 น.	พิธีปิดโครงการ

*หมายเหตุ รายละเอียดของกิจกรรมอาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

[illegible]

เบอร์ติดต่อ.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวียง อนุมานราชชน โทร 081-681-0895